

De-i iarnă sau e vară

Mihail Janto

Mi-e atât de dor de-un vis seducător
și de parfumul clipelor trecute,
născut din remușcări un aprig dor,
să-ți mai ating iar buzele tăcute.

Ai plecat cu trenul dintr-o gară,
când te-am strigat mai tare ca o șoaptă
și-astăzi iarăși e sfârșit de vară,
iar sufletu-mi în taină încă-așteaptă.

Vagoane trec de-atuncea și în gând,
privirea mea se pierde printre șine,
un vuiet surd, le număr rând pe rând,
gonind tăcerile rămase-n mine.

Dorul meu rămas pradă tăcerii,
așteptă-un tren din nou să mai apară,
pe-un peron uitat în pragul serii,
se-ntoarce aici de-i iarnă sau e vară...

Autor, Mihail Janto